

[Poul Erik Dyrlund]

net måske manglede ressourcer? Er det mangel på oplysning? Jeg ved det ikke.

Jeg bemærkede selvfølgelig ministerens signaler med hensyn til, at man vil til at sætte i højeste gear med hensyn til udarbejdelse af bekendtgørelser, med interesse. Jeg nævnte før, at vi har kaldt ministeren i samråd om en speciel bekendtgørelse. Det kunne være rart, hvis ministeren her fra talerstolen i dag kunne tilkendegive, at man nu i hvert fald vil få afviklet den bekendtgørelse, hvor hans eget direktorat jo siger, at byggekraner er dødsfælder i dag, således at vi kan få gjort noget ved det problem. Så kunne det jo være, at vi kunne undgå samrådet.

Jeg synes også, jeg savner en hel masse om det forebyggende arbejde. Man er i denne tid ved at forholde sig til BST's rolle frem til år 2000. Der savner jeg nogle signaler fra ministeren om, hvad regeringens holdning til de ting er. Jeg savner i øvrigt også nogle signaler om Arbejdstilsynets rolle i fremtiden. Det synes jeg også at ministeren burde give os nogle signaler om.

Endelig ved vi fra en række undersøgelser, at der er store problemer på det, vi kalder børnearbejdsområdet. En lang række undersøgelser viser, at der er problemer med beskæftigelsen af børn. De løber ind i den ene arbejdsskadesag efter den anden. Også det kunne vi godt have ønsket os at ministeren havde forholdt sig en lille smule til. I øvrigt ligger der en lang række andre problemer, som vi kunne have forventet at ministeren havde sagt noget om.

Men nu er det jo sådan, at jeg ved, ministeren skal på talerstolen i hvert fald endnu en gang i dag, og ministeren har selvfølgelig chancen for at rette op på gammel skade; det ser jeg i hvert fald frem til.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til hr. Poul Erik Dyrlund skal jeg blot anføre, at vi jo ved adskillige lejligheder har haft mulighed for at diskutere generelle arbejdsmiljøproblemer også her i Folketinget – hvilket jo kun er naturligt – og det bliver der givetvis også lejlighed til på senere tidspunkter.

Hr. Poul Erik Dyrlund gjorde opmærksom på, at der er sat visse aktiviteter i gang i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, hvor jeg selvfølgelig møder op, når man kalder på mig, for at besvare de spørgsmål, der bliver stillet, lige-

som jeg i dag naturligvis under denne forespørgselsdebat præcist besvarer det, forespørgslen går ud på, nemlig: »Hvilke aktiviteter agter regeringen at iværksætte i forbindelse med, at år 1992 er valgt som europæisk arbejdsmiljøår?« Her gjorde jeg så rede for en lang række aktiviteter, som er planlagt, og som jeg tror vi får megen gavn og nytte og glæde af. Den generelle arbejdsmiljødiskussion tror jeg vi mere hensigtsmæssigt må henlægge til en anden lejlighed.

Så vil jeg i øvrigt godt sige nogle ganske få ord om selve EF-perspektivet. Der er en enkelt ordfører, som i formiddags har givet udtryk for det synspunkt, at arbejdsmiljø og EF ikke burde have noget med hinanden at gøre. Det er jeg uenig i. Der er for tiden en kraftig debat om EF's såkaldte sociale dimension; det er initiativer, som vi fra regeringens side støtter. Det betyder imidlertid ikke, at der ikke kan opstå diskussion om de konkrete initiativer og deres indhold, og jeg har da i alt fald ofte i den offentlige debat gjort opmærksom på, at det ikke var alt, der kom fra EF, som jeg anså for at være ekstremt genialt.

Men jeg er ikke i tvivl om, at netop på arbejdsmiljøområdet er det ud fra ethvert synspunkt en fordel, at vi anlægger et EF-perspektiv. For det første skal vi i Danmark vænne os til at kigge ud over vores egne landegrænser. Vi lever i et fællesskab med andre lande i Europa; derfor kan vi ikke nøjes med at føle ansvar over for situationen i Danmark, selv om vi selvfølgelig primært har det. Vi har også et europæisk ansvar og dermed altså også et europæisk ansvar for, at vi i Europa får et bedre arbejdsmiljø.

Der tror jeg, at vi har et stort ansvar at tage på os fra Danmarks side, fordi vi har tradition for at gøre meget ud af arbejdsmiljøet og dermed altså er i stand til, som nogle har sagt, at bære førertrøjen og trække hele læsset i den rigtige retning.

Det var ud fra et mere ideelt synspunkt, men hvis man ikke bryder sig om at diskutere ud fra sådanne ideelle synspunkter, kunne man jo også anlægge lidt mere kontante konkurrencemæssige synsvinkler på denne sag. Vi får nu et meget, meget tæt økonomisk samarbejde mellem landene i EF. Vi får etableret det indre marked, vi får fri bevægelighed af arbejdskraft, fri bevægelighed af varer for fuld udblæsning.